

ONDERWERP VAN DE “TIENDEN”

Een studie door David Rudge

www.trustingthelord.com

Alle teksten uit de Statenvertaling van 1977

Aan het einde van deze studie geloof ik dat ik een sterke zaak heb tegen het “vertienden” zoals dat in de meeste moderne gemeenten wordt toegepast. Ik vraag om geduld en een open hart als we de Schrift openen om nauwkeurig te bepalen wat het “vertienden” was en hoe het werd uitgevoerd.

In eerste instantie zullen we het Oude Testament onderzoeken, om te zien wat er wordt gezegd over de tienden, alvorens we het Nieuwe Testament gaan onderzoeken.

DE EERSTE “TIENDE”

Het eerste geschreven verslag in de bijbel over “tienden” is in Genesis 14:20. Abram betaalde een “tiende” aan Melchizedek.

Door dit gehele hoofdstuk als één geheel te beschouwen zal ons behulpzaam zijn om licht te werpen op deze eerste “tiende”. Er was oorlog tussen verscheiden koningen en Abram zijn bloedverwant Lot werd gevangen genomen. Toen Abram dat hoorde ging hij met enigen uit om zijn neef en diens goederen terug te eisen. Onnodig te zeggen dat God met Abram was en daarom overwon hij. Hij verlostte Lot, zijn goederen en zijn mensen. Toen ontmoette Abram Melchizedek die Abram met vriendelijke woorden zegende. Daarop zegende Abram hem met een tiende van de oorlogsbuit (zie Hebr.7:4). De koning van Sódom zeide tot Abram: Geef mij de zielen; maar neem de have voor u (Gen.14:21). Hierop antwoorde Abram:

“Gen.14:22-24: 22 Doch Abram zeide tot den koning van Sodom: Ik heb mijn hand opgeheven tot den HEERE, den allerhoogsten God, Die hemel en aarde bezit; 23 Zo ik van een draad aan tot een schoenriem toe, ja, zo ik van alles, dat het uwe is, iets neme! opdat gij niet zegt: Ik heb Abram rijk gemaakt! 24 Het zij buiten mij; alleen wat de jongelingen verteerd hebben, en het deel dezer mannen, die met mij getogen zijn, Aner, Eskol en Mamre, laat die hun deel nemen!

Speciale aandacht voor het feit dat we ons moeten realiseren dat de “tiende” uit respect werd gegeven aan Melchizedek en niet vanwege een opdracht of een wet. Het was eveneens een gift van goederen, niet van geld alhoewel dat er misschien ook bij is geweest. De buit behoorde niet toe aan Abram, zijn eigen goederen waren veilig thuis; hetgeen was gered behoorde toe aan Lot ofschoon er ook extra buit geweest kan zijn dat was buitgemaakt op de mannen die Lot hadden weggevoerd.

Van Abram is er geen ander voorbeeld betreffende het betalen van “tienden”; wellicht was dit een éénmalige gebeurtenis.

DE TWEEDE "TIENDE"